

DE MEDES-EILANDEN

Deze eilandengroep ligt op slechts een mijl afstand van het strand van L'Estartit en bestaat uit zeven eilandjes met een oppervlakte van ongeveer 23 hectare. De Medes-eilanden vormen tegenwoordig één van de belangrijkste zee flora- en faunareservaten van het westelijke Middellandse-Zeegebied, alsmede één van de populairste duikbestemmingen. Twintig jaar bescherming hebben een spectaculair herstel van de rijkdom van de zeebodem, van zowel het water- als het landmilieu, mogelijk gemaakt.

Diverse activiteitenondernemingen bieden u aantrekkelijke boottochtjes met hun glasbodemboten rond de eilanden alsook langs de kust van de Montgrí, die eveneens overweldigend mooi is. Het aanbod duik- en watersportactiviteiten is afwisselend en neemt altijd de regels die het behoud van dit natuurgebied mogelijk hebben gemaakt in acht.

Het ecosysteem van de Medes-eilanden is de classificatie van beste natuurreserveaat van de westelijke Middellandse Zee waard geweest.

Dankzij de verschillende diepten kan er op diverse manieren worden gedoken. Op plaatsen waar het water niet al te diep is treffen we een goed verlichte algenlaag en meer dan honderd verschillende diersoorten. Op een diepte van 10 à 15 meter vinden we algen die zich hebben aangepast aan het gebrek aan licht, grote rotsblokken en koralen, zeesterren, hoornkoralen, inktvissen en kreeften. Op meer dan 20 meter diepte komen we in de duisternis die wordt bewoond door koralen en ware miniatuurbossen van felle kleuren waar meer dan 600 diersoorten leven. Dankzij de verschillende dieptes is het gebied geschikt voor professionele duikers, maar ook voor degenen die voor het eerst de duiksport beoefenen. Voor alle duikers is het schouwspel van leven en kleur gegarandeerd.

Talrijke grotten en tunnels wijzen erop dat deze uit kalkrotsen bestaande eilandengroep meer dan tienduizend jaar geleden onderdeel uitmaakte van het massief van de Montgrí. Thans zijn de in de Medes-eilanden en langs de kust van de Montgrí aanwezige grotten, o.a. La Vaca, La Sardina, Dofí Nord en de tunnel van La Pedrosa, verrassende plekken voor ervaren duikers.

Niet ver van de eilanden ligt de Reggio Messina, een in 1991 met opzet tot zinken gebracht schip, het grootste van de Costa Brava dat door duikers bezocht kan worden. Voor Cala Montgó zonk in 1971 het schip Avenire, bekend als Marmoler, dat in zijn vrachtruimte nog een marmerlading bewaart. Het is het enige schip aan de kust dat intact gehouden is.

De Medes-Eilanden vormen tegenwoordig één van de belangrijkste zeeflora- en faunareservaten van het westelijke Middellandse-Zeegebied.

Een weinig afwisselende fauna?

De pontische meeuw is ongetwijfeld de meest voorkomende vogel op de eilanden met een van de grootste kolonies van de Middellandse Zee. Het feit dat deze vogelsoort hier de overhand heeft kan de aanwezigheid van andere interessante vogels verbloemen. Toch is er een kolonie van reigers (koereiger, de kleine zilvereiger en de kwak) die de op een na grootste populatie van Catalonië is. Bovendien kunnen we op de rotsen die het water raken een kleine populatie van kuifaalscholvers zien. Ook kunnen we op de eilanden o.a. de passagiersvalk, de vale gierzwaluw, de alpengierzwaluw en de blauwe rotslijster waarnemen. De ware bewoners van de eilanden zijn echter de vele soorten insecten, waaronder de vuurwants.

De Medes-eilanden vormen een geologische eenheid met het massief van de Montgrí.

Een sterk afhankelijke plantengroei

Het Middellandse-Zee klimaat heeft lange periodes van droogte, vaak in de zomer als het het warmst is. Daarnaast is het terrein weinig waterabsorberend en als het regent, stroomt dit water weg langs de talrijke spleten. Om die reden hebben sommige planten, zoals de vijgcactus en geel stalkruid, waterreserves waardoor ze op de droogste plekken kunnen overleven. De harde tramontane- en zuidwestenwinden blazen zeewaterdruppels met zout mee die op de eilanden terechtkomen waar de hoge melde groeit die het teveel aan zout via zijn blaadjes afscheidt. Verder is er peen of zeevenkel te vinden die ook goed het zout verdragen.

Doordat de mens exotische plantensoorten zoals de hemelboom of agaven heeft geplant, is de samenstelling van de flora veranderd.

Dankzij de enorme hoeveelheid mest afkomstig van de uitwerpselen van de meeuwen, groeien er bepaalde oersoorten zoals de malve, die hier in groten getale voorkomt.